

Bečva je neuvěřitelný průšvih. Ukázala, že stát je na kolenou

- CZ24 News | 25. října 2023

ČESKO: Bát se ve vlastním státě, že při kolizi se spravedlností se není možné dovolat samotné spravedlnosti? Mělo by se neustále poukazovat na selhávání justice, protože justice, na kterou se dá spolehnout, je základ stabilního státu. A naopak, pokud justice pokulhává, stabilní stát je jen prázdná poučka z učebnic.

Někdo otrávil velkým množstvím kyanidů řeku Bečvu. Soud se táhl dlouhé tři roky. Výsledek? Nejednoznačný, viník prakticky neoznačen, vše probíhalo vlastně pod nepřímými důkazy. Selhala policie, Česká inspekce životního prostředí, kraj, Ministerstvo životního prostředí, soudy. Selhali i „nestranní“ odborníci, kteří měli svým odborným stanoviskem ukázat na viníka. Nikdo svou roli nesplnil. A přitom se jednalo o katastrofu s dalekosáhlými dopady, která byla pod permanentním mediálním odstřelem, protože se jím dalo kopat do tehdejšího premiéra Babiše. Obviněná a „usvědčená“ společnost Energoaqua odešla od soudu prakticky bez trestu, protože se jí nedalo nic zásadního prokázat.

Celé vyšetřování katastrofy na Bečvě vyznívá jako tragické selhání státu a jeho jednotlivých složek. A selhání je daleko větší katastrofa, než samotné otrávení několika desítek kilometrů Bečvy. Protože kyanidy vzala a rozměnila voda. Život se do Bečvy začal vracet přirozeně. Ale jak dokázat to, aby se vrátil rád do naší společnosti? Takový rozklad státu žádná voda neodnese. Ten tam zůstává a odsekává poslední zbytky prostoru pro ochotu věřit státu a jeho orgánům. Selhání. Tragické.

Takto se vyjádřil v závěrečné řeči u soudu zástupce poškozených rybářů Stanislav Pernický: „Ztratil jsem jakékoliv iluze o fungování státních orgánů a institucí a jejich přístupu k řešení samotné havárie, postupů vyšetřování, odběrů vzorků, řízení prací při likvidaci následků otravy. Obdobně jsem ztratil všechny iluze o objektivitě soudních znalců, o způsobilosti pracovníků České inspekce životního prostředí, pracovníků vodoprávních úřadů, MŽP a Policie ČR. Stále častěji mi v hlavě vrtá otázka, zda vůbec žijeme v právním státě.“

A ani náznakem nejde o to, aby na lavici obviněných stanula firma DEZA, kterou má zaparkovanou ve svěřeneckých fondech Andrej Babiš (ač vím, že mnohé mediální domy toužily jen po tom). Jde o prostou spravedlnost. O odpověď na otázku – kdo otrávil Bečvu. Není to tak komplikovaná otázka. Neměla by to být ani komplikovaná odpověď. Stačilo po katastrofě v co nejkratší době odebrat vzorky z jednotlivých kanalizačních výpustí do Bečvy. To se neudělalo. Všechno se tak pěkně a elegantně zamotalo, aby viník nešel najít, aby nešel přímo označit. Proč? Kým? Jak je možné, že stát, který živnostníkovi neodpustí ani nezdaněnou propisku, najednou nechá proplout bez většího zaujetí takové znásilnění spravedlnosti za bílého dne? Je to jedno? Nezáleží na tom, aby byla spravedlnost skutečně uplatněná? Nebo jsou v tom zájmy ze zákulisí? A jak tohle stát může dovolit? Jak? Selhal. Rozbil se nám. Nefunguje.

A jak dalece můžeme společně čelit třeba ekonomické krizi, věřit vládě, dát jí svou důvěru, uskromnit se, když jediné, čeho se dočkáme, je očividná mafiánská praktika s hlavou mrtvého koně v posteli? Bečva je neuvěřitelný průšvih. Ukázala, že stát je na kolenou. A jakmile je stát na kolenou, začnou ho obalovat různé mafiánské úderky, oligarchové v pozadí, začne sloužit cizím zájmům, začne kašlat na vlastní lidi. Protože už prostě nefunguje. Rozpadá se. Je ve vleku někoho, kdo to s touto zemí nemyslí ale vůbec dobře. Jen si chce nahrabat. Finančně i mocensky. Stát v rozkladu. V úpadku.

Děsivé.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz